Anova saa
Matt. 7:7-12

7. "Anokaa, niin teille annetaan. Etsikää, niin te löydätte. Kolkuttakaa, niin teille avataan.
*8. Sillä **jokainen anova saa**, etsivä löytää ja kolkuttavalle avataan.*
9. Vai kuka teistä antaisi pojalleen kiven, kun hän pyytää leipää,
10. tai käärmeen, kun hän pyytää kalaa?
*11. Jos siis te, jotka **olette pahoja**, osaatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja, kuinka paljon ennemmin teidän taivaallinen **Isänne antaa hyvää** niille, jotka sitä häneltä anovat.*
*12. Kaikki, minkä tahdotte ihmisten tekevän teille, tehkää myös te samoin heille. Tämä on **laki ja profeetat."***

Rukous kertoo sydämesi tilan

Mitä sinä elämässäsi kaikkein syvimmin tavoittelet tänään? Mikä on syvin sisimpäsi huokaus? Millaista on sinun rukouksesi? Miten on mahdollista rukoilla aina? Mitä kristillinen rukous oikein on? Millaisia rukouksia Jumala kuulee?

Rukouksen evankeliumi

Edellä Vuorisaarnassa Jeesus opetti Isä meidän rukouksen. Se oli itse asiassa hänen vastauksensa opetuslasten pyyntöön: ”Opeta meitä rukoilemaan!” Pyyntö nousi varmaankin siitä, että nämä olivat epälukuisia kertoja nähneet, miten Jeesus vetäytyi yksinäisyyteen viettämään aikaa keskustellen Isän kanssa. He olivat varmaan nähneet myös, millaisen vaikutuksen seurustelu Isän kanssa teki Jeesukseen. He näkivät raskaan päivän jälkeen yön rukoilleen Jeesuksen merkillisen voiman ja hänestä säteilevän rakkauden.

Opetuslapsetkin tajusivat, että rukous on jotain aivan ratkaisevaa hengellisessä elämässä. Jeesuksen ylimmäispapillinen rukous kertoo, mitä Jeesus rukoili ja mikä on hänen syvin halunsa tänäänkin, kun hän Isän oikealla puolella edelleen rukoilee omiensa puolesta. Getsemanen rukous avasi heille myös sen, että ei ole mitään niin synkkää ja kauheaa tilannetta elämässämme, ettei Isä kuulisi meitä, kun taivutamme tahtomme hänen hyvään ja täydelliseen tahtoonsa.

Anna minulle pyhä risti

Jeesushan pyysi Johanneksen evankeliumin 17. luvun rukouksessa ensin itselleen pyhää Golgatan ristin tuskaa, jossa näkyisi hänen pelastava rakkautensa kirkkaimpana. Sitten hän pyysi myös Isältä paluuta taivaalliseen kirkkauteen, josta hän oli maan päälle tullutkin. Seuraavaksi hänen sydämellään olivat omat opetuslapset, joita hän pyysi Isän varjelemaan ja pyhittämään totuuden sanalla, jotta he suorittaisivat Jeesuksen antaman lähetystehtävän. Edelleen hän rukoili omilleen syvää hengellistä yhteyttä Isään ja toinen toisiinsa sekä lopulta hän pyysi sitä, että hänen omansa pääsisivät hänen luokseen kirkkauteen nauttimaan hänen ihmeellisestä rakkaudestaan täydellisinä.

Jeesuksen rukous kertoi siis hänen sydämensä syvimmät halut ja tahdon. Meidän rukouksemmekin kertovat, mikä on elämässämme syvintä, vaikka toiset ihmiset eivät sitä näkisikään. Raamatun aivan viimeinen rukous kertoo sen, mikä tulisi olla meidän syvin kaipauksemme: *”Tule Herra Jeesus!”*

Taivaalliset rukoilijat

Jokainen rukoilija joutuu ennemmin tai myöhemmin tunnustamaan, miten heikkoa ja puutteellista hänen rukouksensa on. Rukouksemme on usein omien pyyntölistojemme esittämistä Jumalalle, vailla hartautta ja sydämen suuntautumista katselemaan

Herramme ihmeellisiä kasvoja. Silti saamme usein hämmästellen kokea, että Herra vastaa jopa varsin epäuskoisiinkin rukouksiimme. Onneksi Pyhä Henki asuu jokaisessa uskovassa ja hän synnyttää sydämissämme huokauksia Herran puoleen. Kun lopulta pääsemme taivaalliseen juhlaan, siellä ylistyksemme ja rukouksemme muuttuu puhtaaksi.

Ilmestyskirja kertoo, miten siellä Jeesuksen nimen tähden marttyyrikuoleman kärsineet ja taivaallisessa kirkkaudessa olevat pyhät myöskin rukoilevat ja heidän rukouksiinsa Herra vastaa viemällä maailmanhallinnan suureen päätökseen. Marttyyrien syvin halu on, että Jeesuksen toisessa tulemisessa, tulisi näkyviin Isän Jumalan täydellinen pyhyys ja vanhurskaus ja että synti lopullisesti hävitettäisiin maan päältä.

Kun Jeesus sitten tulee toisen kerran, alkaa uusi taivaallinen valtakunta, jossa vallitsee täydellinen oikeus, vanhurskaus ja rakkaus. Jotta se voisi alkaa, tarvitaan viimeistä tuomiota, jossa kaikki vääryydet oikaistaan ja lopullinen totuus kaikissa niin suurissa kuin pienissäkin asioissa pääsee voittoon. Oikeuden rukoileminen on tiivistetty Isä-meidän rukouksessa sanoihin: ”Tulkoon sinun valtakuntasi, tapahtukoon sinun tahtosi!”

Mitä rukous on?

Meidän on syytä miettiä, mistä rukouksessa on kysymys. Samoin kuin kaksi naimisissa olevaa ihmistä ovat aina suhteessa toisiinsa, vaikka eivät aina keskustelisikaan, samoin rukous on jatkuvaa suuntautumista Herran suuntaan, oltiin sitten valveilla tai nukuttiin, tehtiin työtä tai levättiin, käytiin sitten kirkossa tai oltiin kävelyllä.

Rukous ei ole tiettyjen muotojen noudattamista, vaan se on "sydämen nöyrää ja vilpitöntä puhetta Jumalan kanssa". Raamatussa rukouksesta käytetään kymmeniä eri sanoja, jotka kuvaavat rikkaan rukouksen maailman eri puolia. Rukous ilmaisee ihmisen sisimmän tuntoja syvästä ilosta masennukseen. Se on riemuitsemista, nauramista, itkemistä, kerjäämistä, maahan heittäytymistä, kimppuun hyökkäämistä, maan suutelemista, avuksi huutamista, sydämen vuodattamista, anomista, kutsumista, sopertamista, kaipaamista ja huokaamista. Rukous tapahtuu siinä tilassa ja paikassa, missä ihminen kulloinkin on, yksinäisyydessä tai väentungoksessa, yksin tai yhdessä, siinä muodossa kuin on parasta, ääneen, hiljaa, vapaasti, opituin sanoin, sanoin tai sanoitta.

Rukous on pohjimmiltaan olemista sellaisena kuin on Jumalan edessä yksin Jeesuksen ansioon turvautuen. Silloinkin, kun on väsynyt, ajatukset harhailevat, sanat ovat hukassa, ei osaa, ei jaksa, ei viitsi, pelkää, häpeää tai epäilee, on hyvä rukoilla Isä meidän. Se on Jeesuksen antama ja sitä Isän korva rakastaa. Vaikka hän tuntuisi vaikenevan, hän lupaa: *Hän ilolla iloitsee sinusta, hän on ääneti, sillä hän rakastaa sinua.* (Sef 3:17)

Lakkaamaton rukous

Anokaa, niin teille annetaan. Etsikää, niin te löydätte. Kolkuttakaa, niin teille avataan. Sillä jokainen anova saa, etsivä löytää ja kolkuttavalle avataan. (7-8)

”Anokaa!” verbi on alkukielessä jatkuvaa toimintaa tarkoittava. Meitä Jeesus ei vain kehoitta vaan suorastaan käskee rukoilemaan ja tekemään sen aina ja lakkaamatta. Se ei tietenkään tarkoita siitä, että koko ajan puhuisimme Jumalalle, vaan että kaiken aikaa elämme avoimesti hänen kämmenellään. Rukous voi hänen edessään

olla ajoittain tuskan huutoa, katumuksen kyyneleitä, joskus tulvivaa kiitosta ja ylistystä, usein vain huokauksia tai hiljaista mietiskelyä. Mutta kaiken aikaa se on olemista Herran lähellä.

Esimerkkinä hätää kärsivän ihmisen rukouksesta voisi olla seuraava tilanne. Lääkäri toteaa uskovassa pitkälle kehittyneen syövän. Shokkiin joutunut uskova alkaa huutaa sydämensä hätää, kipua ja pelkoja Herralle. Hän pyytää, että Herra parantaisi. Samalla hän tietää kuitenkin, että tähän tilanteeseen joutuminen on kaiken aikaa ollut Jumalan tiedossa ja hallinnassa. Siksi hän ahdistuksessaan kysyy, mitä Herra sinä aiot nyt minulle tehdä. Herra voi vastata monella eri tavalla.

- Voi olla, että Herran vastaus on niin kuin Johannes Lampisen kohdalla, että hän paranee ja oppii sen kautta uudella tavalla todistamaan pelastuksen tärkeyttä. ”Tärkeää ei ole paraneminen vaan se, että pääsee Herran luo kirkkauteen.”
- Voi olla, että Herran vastaus on niin kuin aikanaan kuningas Hiskialle: ”Toimita talosi eli tee valmistelut omaa kuolemaasi varten, sillä olen päättänyt kutsua sinut tänne taivaan puolelle ylistyskuorooni.”
- Voi olla, että vastaus kuuluu: ”Nyt sinä huudat ja parut sairauttasi minulle, mutta ennen kuin käyn sitä käsittelemään, haluan, että kuuntelet minua siinä kipeässä syntikysymyksessä, josta olet tähän asti kieltäytynyt tekemään parannusta.”
- Voi olla, että vastaus kuuluu: ”Nyt en vielä vastaa sinulle mitään, et ymmärtäisi minua kuitenkaan. Odota ja muista, että silloinkin kun sinulla on tosi vaikeaa, minä olen kanssasi ja aikanaan, kun kykenet ottamaan vastaan, minä vastaan sinulle.” Kaiken tällaisen keskellä suhde Herraan syvenee ja Golgatalla ilmestynyt sanomaton rakkaus saa aivan uutta syvyyttä rukoilijan sydämessä.

Rukouksen voimasta

Jos joku teistä kärsii vaivaa, rukoilkoon; jos joku on hyvillä mielin, laulakoon kiitosta. ...Vanhurskaan voimallinen rukous saa paljon aikaan. (Jaak. 5:13,16)

Usein kuulee puhuttavan rukouksen voimasta. Ilmaus on eräässä mielessä aivan oikea, mutta sen on helppo ymmärtää väärin. Rukouksessa itsessään on yhtä vähän voimaa, kuin kerjäläisen almun anomisella. Hän voi yrittää heittäytyä erityisen säälittäväksi saadakseen jotain rikkaan ohikulkijan sydämessä liikahtamaan. Mekin saatamme kuvitella, että oma tuskamme jotenkin lisäisi rukoustemme tehoa. Rukouksen todellinen voima on aivan muualla. Se on siinä Herrassa, joka rukouksemme kuulee ja niihin myös vastaa.

Rukous voi täsmälleen yhtä paljon, kuin rukouksiin vastaava Jumala voi. Jumala voi tehdä mitä vain – sikäli kuin se on hänen tahtonsa ja hänen rakkausluontonsa mukaista. Siksi pienen, pienen lapsen rukous ja aikuisen rukous saavat aikaan aivan yhtä paljon, sillä ne molemmat kuulee sama Jumala. Hänen voimastaan on kysymys eikä siitä, että rukouksessa itsessään olisi mitään voimaa. Mutta meidän Jumalamme ei ainoastaan voi ja kykene tekemään suuria, hän lisäksi rakastaa omiaan ja tahtoo tehdä heille sitä, mikä on heille parasta.

Rukous ja Jumalan maailmanhallinta

Joskus kuulee sanottavan, että rukous liikuttaa Jumalan kättä. Oikein ymmärrettynä sanontaan sisältyy totuus. Oikea ajatus on siinä, että Jumala on liittänyt maailman

hallintansa ja maailman evankelioimisen seurakuntansa rukouksiin. Se on hänen täysin vapaa valintansa. Jumala haluaa toteuttaa toimintansa sillä tavalla, että hänen seurakuntansa saa ja sen tulee olla jatkuvasti persoonallisessa kommunikaatioyhteydessä hänen kanssaan. Herra toteuttaa oman suunnitelmansa vastaamalla kansansa rukouksiin. Herra ei siis suinkaan toteuta meidän suunnitelmiaan vaan omansa, mutta sillä tavalla, että hän synnyttää seurakunnassaan oman tahtonsa mukaisen rukouksen ja toteuttaa suunnitelmansa vastaamalla näihin rukouksiin.

Seurakunnan rukous ei kuitenkaan liikuta Jumalan kättä mielivaltaisesti. Jumala ei ole nimittäin jättänyt seurakuntansa rukousta sen mielenliikahdusten, rukousinnon tai sen puutteen varaan. Jumala on antanut oman Henkensä seurakuntansa jäsenten sydämiin ja seurakunnan keskelle, jotta Pyhä Henki synnyttäisi sen keskeltä Jumalan tahdon mukaisia rukouksia. Lihallisiin rukouksiin Jumala ei ole luvannut vastata. Sanonta pitäisikin ehkä korjata muotoon: "Jumalan Henki liikuttaa ihmissydämen rukoukseen, joka liikuttaa Jumalan kättä."

Rukouksen kuulemisen ehto

Tässä kohden on kuitenkin hyvä muistaa se, mitä Herra lausui oman kansansa rukouksista: *”Katso, ei Herran käsi ole liian lyhyt auttamaan eikä hänen korvansa kuuro kuulemaan, vaan teidän pahat tekonne erottavat teidät Jumalastanne. Teidän syntinne peittävät teiltä hänen kasvonsa, niin ettei hän kuule. ”* (Jes. 59:1-2)

Niin kauan kuin me kieltäydymme taipumasta parannukseen synneistä, joista Herra meitä nuhtelee, meidän on turha odottaa vastauksia pyyntöihimme ja anomisiimme. Toisaalta niin pian kuin olemme tunnustaneet syntimme ja saaneet ne anteeksi Jeesuksen Golgatalla vuodattaman uhriveren tähden, meillä on täysi vapaus tuoda kaikki ajatuksemme ja pyyntömme Herran eteen. Herra itse puhdistaa niistä sitten lihalliset ja itsekkäät pois ja saamme nähdä, että hän vastaa tahtonsa mukaisiin pyyntöihimme, niin pieniin kuin suuriinkin.

Rukous ja usko

Joskus rukouksemme kuulostaa seuraavalta: ”Herra auta minua tässä asiassa tällä tavalla! Ellet auta, niin minä teen asian itse!” Tällainen rukous on epäuskon rukous. Epäuskohan on sitä, että tavalla tai toisella selviän itsekin enkä siksi tarvitse Herran apua. Usko taas on sitä, että tunnustan täyden riippuvuuteni toisen avusta. Ellei Herra tee, itse en mahda mitään. Siksi usko jättää asian kokonaan Herran käsiin ja jää odottamaan Herran asioihin puuttumista ja suostuu myös siihen, mitä Herra vastauksessaan puhuu. Mutta juuri tällaiselle rukoukselle Herra on luvannut suuria vastauksia. *”Anokaa mitä ikinä tahdotte ja te saatte sen!”*

Vastauksen toimitusaika

Anokaa, niin teille annetaan. Etsikää, niin te löydätte. Kolkuttakaa, niin teille avataan.

Usein meille syntyy voimaksa tarve rukoilla jonkin asian puolesta, ja silloin alamme ehkä kokosydämisesti esittämään anomuksia ja pyyntöjä, mutta koemmekin, että Herra on ikään kuin kadonnut ja vastausta ei tulekaan. Silloin joudumme ikään kuin etsimään häntä: ”Herra missä sinä olet tässä elämäni tilanteessa?” Kun sitten Jumalan sanasta lähdemme etsimään Herraa, voimmekin törmät ikään kuin suljettuun oveen. Saattaa tuntua siltä, kuin rukous ei nousisi kattoa korkeammalle tai että taivas on kuin pronssimuuri. Joudumme hädissämme takomaan suljetun oven edessä mielestämme aivan liian kauan. Lopulta sitten ovi aukeaa ja meitä vastaan tulee itse

Herra Jeesus. Silloin lopulta saamme vastauksen anomiseemme, mutta tämän prosessin tarkoitus on osoittaa meille, että varsinainen vastaus meidän rukouksiimme ei ole se, mitä saamme vaan se, että saamme kohdata Herran. Herra itse on varsinainen vastaus ja kaikki muu tulee lopulta hänen kauttaan ja hänen kanssaan.

On rukoiltava hellittämättä, ei siksi, että taivuttaisimme Jumalaa, vaan siksi, että hän taivuttelee meitä. Esteet ovat aina meidän puolellamme. Pitkitetyssä ja jatkuvassa rukouksessa Jumalaa kasvattaa meitä, paljastaa sisimpämme pahuutta ja opettaa etsimään hänen tahtoaan. Viivyttäessään vastausta hän myös valmistaa, meitä ottamaan vielä parempaa, kuin olimme pyytäneet, oman itsensä.

Kun rukouspyyntöjemme kanssa joudumme tähän tapahtumasarjaan ehkä hyvin kärsimättöminä, koska haluaisimme saada nopeasti vastauksen, meidän on hyvä pitää mielessämme Jeesuksen lupaus: *Jokainen anova saa, etsivä löytää ja kolkuttavalle avataan.* Usein saatamme nimittäin ajatella, että Jeesus kyllä kuulee noiden vahvauskoisten rukouksia, mutta minulle heikkouskoiselle hän viivyttää vastauksensa. Jeesus kuitenkin ei tee mitään poikkeusta sinun eikä minun kohdalla. Jokainen anova saa, jokainen etsivä löytää ja jokaiselle kolkuttavalle avataan. Herra kuulee vähäuskoistenkin rukoukset. Toisaalta hän vie usein omansa tuohon prosessiin, että uskomme ja kärsivällisyytemme voisi kasvaa.

On kuitenkin rukouksia, joihin vastaus tulee aina välittömästi. Sydämestään syntejään anteeksi pyytävälle ”toimitusaika” on lyhyt. Kuinka pian siitä, kun tuhlaajapoika pyysi anteeksi, hän sai isältään anteeksi. Vastaus: Hän oli saanut anteeksi jo ennen kuin ehti anteeksi pyytääkään. Anteeksipyyntö tapahtui Isän rakastavassa sylissä. Meidän Herramme aivan juoksee saadakseen armahtaa sitä, jonka sydämessään on ottanut vasta ensimmäisiä askeleita parannuksen suuntaan. Herra ei viivyttele armoaan eikä hän mittaile katumuksen syvyyttä, kun syntinen alkaa etsiä hänen armoaan. Golgatan uhriveri on jo maksanut kaiken etukäteen.

Tule Herra Jeesus!

Lopun ajan seurakunta joutuu syvään ahdinkoon ja se rukoilee sen keskellä Jumalan vanhurskauden toteutumista. Mutta samalla Jeesus varoittaa, että juuri lopun ajan keskellä monissa ahdistuksissa ja vainoissa sillä on vaara menettää uskonsa siihen, että Jeesus todellakin tulee pian takaisin. Kyllä seurakunnalla on toki pelastava usko, mutta löytääkö Jeesus lopun ajassa sellaista seurakuntaa, joka uskaltaisi luottaa siihen, että Jeesuksen paluu toisen kerran tänne maan päälle tapahtuu *pian* ja että hän todellakin saattaa totuuden ja vanhurskauden valtakunnan voittoon.

Jeesus ei viivyttele paluutaan. Hän tulee pian, vaikka Herralle pian voikin merkitä hiukan toista kuin meille. Ihmisten pelastusta etsivä Kristuksen rakkaus voi tuntua ahdistuneelta seurakunnalta viivyttelyltä, mutta totuus on toisin: Jeesus tulee pian takaisin! Siksi Ilmestyskirja päättyy rukoukseen: *”Tule Herra Jeesus!”* Se on jokaisen Jeesuksen tuloa odottavan uskovan rukous.

Jumala on hyvä

Vai kuka teistä antaisi pojalleen kiven, kun hän pyytää leipää, tai käärmeen, kun hän pyytää kalaa? Jos siis te, jotka olette pahoja, osaatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja, kuinka paljon ennemmin teidän taivaallinen Isänne antaa hyvää niille, jotka sitä häneltä anovat. (9-11)

Moni suomalainen ajattelee nykyään, että ihminen on pohjimmiltaan hyvä, mutta huono kasvatus ja olosuhteet johtavat siihen, että hän tekee pahaa. Jeesus antaa

täsmälleen päinvastaisen ja totuudenmukaisen kuvan meistä ihmisiä uskovat mukaan lukien: Me olemme pahoja, olemme pahoja syntymämme perusteella, kun kuuluulumme syntiin langenneeseen ihmissukuun. Synti on läpäissyt meidät siinä määrin, että syntymästä asti olemme hengellisesti kuolleita emmekä kykene itseämme tästä tilasta pelastamaan. Tuosta tilastamme huolimatta Jeesus tunnustaa, että me pahat ihmiset kykenemme tekemään hyvää ainakin omille lapsillemme. Tietenkään hyvää tehdessämmekin olemme syntisiä, sillä hyvän tekemiseemme liittyy kuitenkin itsekkäitä motiiveja. Teemme kyllä hyvää omille lapsillemme mutta emme välttämättä naapurin lapsille. Senkin jälkeen, kun Jeesus on saanut pelastaa meidät ja on lahjoittanut meille Pyhän Hengen, olemme edelleen syntisen luontomme puolesta pahoja.

Nyt Jeesus osoittaa, miten suunnattoman hyvä on taivaallinen Isämme. Jeesuksen Golgatan ristin sovitustyön tähden hän on ottanut Isän aseman suhteessaan meihin ja tunnustaa meidät lapsikseen. Se rohkaisee meitä kääntymään hänen puoleensa avun saamiseksi – aivan kuten mekin olemme valmiita auttamaan omia lapsiamme. Kaikki se rakkaus ja hellyys, jota isissä ilmenee, on peräisin häneltä. Siksi hänessä itsessään nämä ominaisuudet on oltava äärettömästi suurempia. Jumala on parempi Isä – äärettömästi parempi kuin kukaan maallinen vanhempi.

Jaakob lupaa: *Jos joltakin teistä puuttuu viisautta, anokoon sitä Jumalalta, joka antaa kaikille auliisti ja moittimatta, niin se hänelle annetaan.* (Jaak. 1:5) Herra on hyvä, hän ei ole kitsas vaan antaa mielellään, suurella lempeydellä, mitä tarvitsemme ja jättää vastaamatta silloin, kun pyydämme jotain, mikä vahingoittaisi meitä.

Luukas lisää: *Jos siis te, jotka olette pahoja, osaatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja, kuinka paljon ennemmin taivaallinen Isä antaa Pyhän Hengen niille, jotka sitä häneltä anovat.* (Luuk. 11:13) Paras hyvä, mitä Jumala antaa Kristuksessa pelastamilleen lapsille, on Pyhä Henki. Pyhä Henki kirkastaa meille Kristusta, antaa heikkouteemme voiman, avaa meille Jumalan sanan, varustaa meitä taistelussa syntiä vastaan. Hänessä pääsemme osalliseksi Isän omasta elämästä aina iankaikkista kirkkautta myöten.

Kultainen sääntö

Kaikki, minkä tahdotte ihmisten tekevän teille, tehkää myös te samoin heille. Tämä on laki ja profeetat."(12)

Buddha ja monet muutkin antiikin filosofit opettivat: ”Älä tee kenellekään mitään sellaista, mitä et halua itsellesi tehtävän.” Moni onkin väittänyt, että Jeesuksen opettama kultainen sääntö olisi sama sisällöltään. Toki Buddhan opetuskin on hyvää, mutta se on olemukseltaan kielteistä. Buddhalaisuuden ihanne on passiivisuus, jossa ei tehdä kenellekään mitään pahaa. Mutta Jeesuksen opetus on taas aktiivista. Jeesus edellyttää, että uskova tekee aloitteen ja lähtee toteuttamaan toisen ihmisen tarpeita, vaikka tämä ei mitään pyyntöä esittäisikään. Uskova tietää omista tarpeistaan käsin, mitä toinen tarvitsee ja noudattaessaan kultaista sääntöä hän ryhtyy välittömästi toimeen. Jos olet janoinen tai nälkäinen, voit helposti ymmärtää, että muutkin ovat janoisia tai nälkäisiä ja voit siksi tarjota heille juotavaa tai ruokaa.

Yritin kerran selittää tätä alakoulussa eräälle luokalle ja kysyin: ”Kuinka monelle teistä kotona äiti antaa ensi ruokaa ja ottaa vasta sen jälkeen itse sitä?” Yhtä lukuun ottamatta kaikki nostivat kätensä ylös. Selitin sitten, että äidit tekevät niin, koska he rakastavat teitä. Rakkaus on hyvin käytännöllistä toimintaa toisen ihmisen tarpeiden

tyydyttämiseksi. Siihen Pyhä Henki haluaa antaa uskoville voimaa, vaikka toinen osapuoli ei millään tavalla vastaisikaan hänen tarpeisiinsa.

Paavali kuvaa rakkauden ja lain suhdetta: J*oka rakastaa toista, on täyttänyt lain. Sillä käskyt "Älä tee huorin", "Älä tapa", "Älä varasta", "Älä himoitse" ja mikä muu käsky tahansa sisältyvät tähän sanaan: "Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi." Rakkaus ei tee lähimmäiselle mitään pahaa. Rakkaus on siis lain täyttymys.* (Room. 13:8-10) Kultainen sääntö tiivistää siksi koko Vanhan testamentin ihmissuhteita koskevan Jumalan lain vaatimuksen rakastaa. Ilmaisu ”laki ja profeetat” tarkoittaa nimenomaan Vanhaa testaamenttia.

Syy, miksi Jeesus liitää kultaisen säännön juuri opetukseen rukouksesta, on siinä, että syntisen, itsekkään luontomme vastustuksesta johtuen kukaan meistä omassa voimassaan kykene rakkauden lakia toteuttamaan. Tarvitsemme siihen Pyhän Hengen, hän auttaa meitä katselemaan toisia ihmisiä Kristuksen silmillä ja antaa voimaa kieltää itsemme ja kunnioittaa ja auttaa lähimmäisiämme. Pyhä Henki vaikuttaa sen, kun me rukouksessa anomme Herran apua ja kysymme hänen johdatustaan työssämme, askareissamme ja ihmissuhteissamme.

Rakkaus vaikuttaa - pastori Ei’ichi Itoon kertomaa

Hoofussa tutustuin Yoi'ichiroo Iseki -nimisen mieheen. Hän oli alun perin erään arvostetun suvun päätalon isäntä. Kun tapasin hänet, hän oli sairas ja oli ollut vuoteen omana kokonaiset seitsemän vuotta. Hänestä huokui korkean koulutuksen tuoma jalostuneisuus. Mutta oli ihmisen tausta millainen tahansa, ihminen on heikko synnin houkutusten edessä. Himo synnyttää synnin ja synti kuoleman. Alkoholin, seksin ja rahan ahneuden kiusauksiin ei auta paraskaan koulutustausta tai syntyperä. Ihminen sortuu niihin kuin alas vierivä pallo.

Iseki oli nuorena ollut erittäin komea mies, jota geishat olivat suosineet. Niin hän sortui syvälle ilotalojen haureuden harjoitukseen, jota pidettiin vielä noihin aikoihin asiaan kuuluvana. Mutta sellainen elämäntapa johti sairauksiin. Kun tapasin hänet, hän oli vanha ja eli syvässä köyhyydessä. Hänellä oli vaimo ja kolme lasta. Iseki oli kyvytön elättämään perhettään. He asuivat pienessä asunnossa ja elivät sosiaalihuollon varassa, joka ei ollut lähimainkaan nykyistä tasoa. Suvun varakkaat jäsenet olivat pitkään kyllä auttaneet perhettä taloudellisesti, mutta he olivat kyllästyneet hänen jatkuviin rahapyyntöihinsä ja hylänneet hänet sosiaalihuollon varaan. Se taas oli synnyttänyt Isekissä syvän vihan ja katkeruuden sukulaisiaan kohtaan. Päivät päästään hän oli elänyt purkamalla katkeruuttaan ja kiukkuaan muita kohtaan. Lopulta kukaan ei halunnut häntä enää tavata ja hän joutui syvän yksinäisyyden valtaan.

Aivan Isekin naapuristossaan asui miesopettaja Kei'ichi Ogura, joka oli seurakuntamme lämminhenkinen kristitty. Hän kävi aamulla kouluun mennessä tervehtimässä ja kyselemässä sairaan tilaa ja toivottamassa hänelle Jumalan siunausta. Koulusta palatessaan hän jälleen kävi kyselemässä Isekin vointia. Näin tapahtui lähes joka päivä, vaikka hän ei ollut Isekin sukulainen. Aina silloin tällöin opettaja toi Isekin perheelle myös jotain pientä syötävää tuliaisiksi käytyään oppilaittensa kanssa luokkaretkillä. Tällaisesta ystävällisyydestä Iseki tuli kovin iloiseksi. Kun näin oli jatkunut puolisen vuotta, hän alkoi ihmetellä, miksi Ogura osoitti ystävällisyyttä hänelle, sairaalle ja omaisuutensa menettäneelle ja sukunsa hylkäämälle miehelle. Iseki sai selville, että Ogura oli kristitty ja kävi joka sunnuntai kirkossa.

Eräänä päivänä Ogura tuli luokseni ja kertoi, että eräs Iseki niminen sairas mies hänen naapurustossaan osoitti mielenkiintoa kristinuskoa kohtaan, ja pyysi minua käymään hänen luonaan.

Kun menin Isekien yhden huoneen asuntoon, tapasin hänet vuoteen omana. Myös hänen vaimonsa oli kotona. Samalla kun rouva hoiti miestään, hän teki kotona alihankintatyötä ja yritti niin hankkia elatusta kolmelle lapselleen, joista yksi oli alakoulun jatkoluokalla ja kaksi alakoulussa. Siitä alkoivat käyntini heillä. Juttelimme kaikenlaista ja kuuntelin Isekin elämän tarinaa. Annoin hänelle Raamatun ja selitin, miten pelastus löytyy Jeesuksen ristin rakkaudesta. Kun kirkossa oli erityiskokous, kävin vierailevan puhujan kanssa Isekin luona ja tämä puhuja puolestaan jakoi sanaa hänelle. Lisäksi vein miehelle viikoittain jotain hyvää hengellistä luettavaa, sillä hyvän koulutuksen saaneena hän ymmärsi luettua.

Noin vuosi jatkuin näin. Sitten eräänä päivänä käydessäni Isekin luona, hän pyysi, voisiko hän saada kasteen ja tulla seurakunnan jäseneksi. Lisäksi hän esitti toivomuksen, että kaste voitaisiin suorittaa kirkossa, vaikka hän olikin vuoteeseen sidottu. Isekissa oli tapahtunut muutos.

Tuli sitten kastepäivä. Siihen aikaan ei ollut helppo vuokrata autoa. Ogura ja muut nostivat Isekin peittojen sisällä rattaille ja vetivät rattaat kirkolle ja kantoivat hänet sisään. Kaste suoritettiin ja hänestä tuli seurakunnan jäsen. Kotona hänen vuoteensa yläpuolelle ripustettiin teline, jolle asetettua Raamattua ja muuta hengellistä kirjallisuutta hän saattoi lukea makuullaan. Hän eli rukouselämää. Hänessä tapahtunut muutos tuli yhä ilmeisemmäksi.

Kerran Hoofuun tuli Kimura niminen pastori evankelioimiskokouksemme vierailevaksi puhujaksi. Pyysin häntäkin tulemaan kanssani Isekin luokse jakamaan hänelle sanaa ja rukoilemaan hänen kanssaan. Niin hän lähti ja avasi Isekien kodissa Raamatun ja jakoi Isekille Herran armon sanaa. Sitten Iseki sanoi pastori Kimuralle kyyneliin asti iloisena:
- Olen äärimmäisen kiitollinen, että tulitte kaukaa palvelemaan Hoofun kirkkoa ja vieläpä katsomaan minuakin. Kovin mielelläni antaisin pastorille lahjan kiitokseksi, mutta niin kuin näette, olen köyhä eikä minulla ole mitään annettavaa. Siksi haluaisin kiitokseksi laulaa virren, josta kaikkein eniten pidän. Itse asiassa viettäessäni huonoa elämää lauloin paljon kaikenlaisia renkutuksia. Mutta nyt en niitä laula, mutta aina herätessäni ja levolle käydessäni laulan paria virttä.

Niin Iseki alkoi laulaa:

> Kun nostan silmäni taivaalliseen kotiini,
> kyynelsilmiini loistaa paiste.

Olin yllättynyt siitä, miten kauniilla äänellä hän lauloi. Hän selitti, että nuorena hän oli soitellut pianoa ja lauleskellut huvinaan. Nyt hän oli köyhä, mutta taivaallista kotimaata katsellessa ajalliset murheet väistyvät ilon tieltä. Virsi jatkui:

> Herra torjuu tämän maailman viholliset,
> eikä minun tarvitse pelätä tulisia nuolia.
> Lyököötvain huolen laineet,
> satakoon vain murheet!

Sille, joka on nousemassa kohti taivaallista kotia,
nuo eivät mitään voi.
Olen matkalla Herran asuntoon, johon myrskyt eivät lyö,
siellä saa väsynyt sielu ikuisen levon.

Kun kävelimme kapeata kujaa kohti kirkkoa ja siellä odottavaa iltakokousta, pastori Kimura sanoi minulle:
- Olipa suurenmoinen potilas. Hän muistutti erästä taulussa näkemääni säteilevä-kasvoista Jeesusta.
Totesin siihen, että nyt hän todellakin säteilee, mutta ennen, kun hän kantoi katkeruutta, hänen olemuksensa oli ollut aivan toinen.
Siihen pastori Kimura totesi:
- Toden totta, evankeliumi muuttaa ihmisen!

Isekin sairastelu jatkui siitä vielä kuusi vuotta. Joka kerta, kun seurakunnan jäsenet kävivät häntä katsomassa, hän lauloi heille kiitokseksi jonkun virren. Näin hän antoi todistuksen Herrasta, niille, jotka kävivät hänen luonaan. Myös vuoteeseen sidottu voi todistaa Herrasta, jos sydän on suuntautunut taivaalliseen majaan.
Sitten hän pääsi Herran luo kirkkauteen. (1933)

Entä Sinä?

Elätkö sinä sellaisessa suhteessa Jeesukseen, että rukoilet lakkaamatta. Herra odottaa, että tekisit kaiken elämässäsi hänelle ja häntä varten ja suuntautuisit kaikessa häneen päin. Kun avaat sydämesi hänelle, löydät syvimmän ilon elämääsi. Hän itse tulee iloksesi.

Entä sinä, joka et vielä tunne Vapahtajaa? Herra kutsuu sinua luokseen. Hän haluaa sinut omakseen ja hän haluaa jakaa sydämensä sinun kanssasi. Käy siksi rukouksessa tunnustamaan väärät tiesi ja pyydä saada tulla hänen luokseen ja hänen omakseen. Herra odottaa, että saisi armahtaa sinut!